

RECHERCHE INFORMATIE

Centrale Recherche
Informatiedienst

Raamweg 47 Den Haag
Postbus 20304
2500 EH Den Haag
Telefoon 070-76 99
Doorkiesnummer 070-76 98 82
Telex 31152

JOURNAAL BERICHTGEVING
TERRORISME

Edo jaargang, januari 1984, no. 1

ACD 17139
BFA
datum 8 FEB 1984

CO

b.

d.

Bulletin
Bijzondere Zaken Centrale

II. Buitenland

A. Arabisch terrorisme

1. Poging tot moord op de Jordaanse ambassadeur in New Delhi (India) d.d. 25-10-1983.

Op **dinsdag 25-10-1983**, omstreeks 14.15 uur, werden enkele schoten afgevuurd op de Jordaanse ambassadeur, toen hij zich te voet begaf van de Jordaanse ambassade naar zijn woning in New Delhi. De ambassadeur werd, vlak voor hij zijn woning bereikte, door zes kogels getroffen. Hij werd in zorgwekkende toestand overgebracht naar een ziekenhuis. Volgens getuigen, liep de onbekende schutter, een man in Indiase kledij, maar vermoedelijk afkomstig uit het Midden-Oosten, enige tientallen meters achter de ambassadeur, voor hij de schoten afvuurde. Na zijn daad wist de schutter in het tumult dat ontstond, in een fietstaxi te ontkomen. Een buschauffeur, die hem de weg wilde versperren, werd eveneens beschoten, maar bleef ongedeerd. Omtrent het bij de aanslag gebruikte vuurwapen zijn geen gegevens bekend. Volgens de Indiase politie waren er nog twee personen betrokken bij de aanslag. Niemand heeft zich verantwoordelijk gesteld voor de aanslag, maar de Jordaanse autoriteiten nemen aan dat deze aanslag het werk was van de dissidente Palestijnse groepering 'ABU NIDAL'.
(Dossier 27.0/97.6)

2. Poging tot moord op Jordaanse ambassadeur te Rome d.d. 26-10-1983.

(Claim: Front voor de Syrische Strijd (Abu Nidal?))
Op **woensdag 26-10-1983**, omstreeks 13.45 uur, werd te Rome, ter hoogte van het kruispunt de Viale Liegi en de Via Paraguay, een aanslag gepleegd op de ambassadeur van Jordanië in Italië, toen hij in zijn dienstauto die werd bestuurd door de 33-jarige Egyptenaar, op weg was van de Jordaanse ambassade naar zijn woning. Een ander lid van de ambassade, die als lijfwacht fungeerde, reed in een tweede auto achter de ambassadeursauto. De dader, die te voet was, vuurde verschillende schoten af op de ambassadeursauto en verliet vervolgens de plaats des misdrijs met achterlating van het door hem gebruikte vuurwapen, een Pools machine-pistool type WZ 63. De ambassadeur werd door zeven kogels getroffen en voornamelijk aan zijn benen verwond. Zijn chauffeur werd in zijn borstkas en schouder getroffen.

Op de plaats des misdrijs werden 27 patroonhulzen kaliber 9 mm van het merk Makarov aangetroffen. Omtrent het signalement van de dader is alleen bekend dat hij

Op de avond van de dag van de aanslag ontving het Italiaanse persagentschap ANSA te Rome, een anoniem telefoontje van een man, die mededeelde, dat de aanslag het werk was van het 'Front voor de Syrische strijd'. Verder belde dezelfde avond een onbekende man naar het Franse persagentschap AFP in Amman (Jordanië) en zei dat de 'ABU NIDAL'-groep de aanslag gepleegd had, als repressie tegen de aanhouding van ABU NIDAL-leden in Jordanië.
(Dossier 27.0/97.5)

3. Moord en poging tot moord op twee leden van de Jordaanse ambassade te Athene d.d. 7-11-1983. Claim: Arabische Revolutionaire Brigades (Abu Nidal?)

Op **maandag 7-11-1983**, vuurde een onbekende man pistoolschoten af op twee leden van de Jordaanse ambassade te Athene, toen zij zich bevonden voor een juwelierszaak, gelegen in de Konastiraki winkelbuurt nabij de Acropolisheuvel. De ambassadeleden, en werden in het hoofd getroffen. Eerstgenoemde overleed kort na aankomst in het hospitaal, terwijl de andere een spoedoperatie moest ondergaan. De onbekende schutter, die volgens getuigen ongeveer 25 à 30 jaar is, wist in de drukbezochte winkelbuurt te ontkomen. Over het gebruikte pistool zijn alhier geen gegevens bekend. Volgens de Griekse televisie waren de twee slachtoffers lijfwachten van de Jordaanse ambassadeur. De aanslag werd opgeëist door de 'Arabische Revolutionaire Brigades'. Van deze groepering zijn tot dusver geen gegevens voorhanden. Naar de mening van de Jordaanse autoriteiten, werd deze aanslag gepleegd door de 'ABU NIDAL'-groep.
(Dossier 27.0/97.7)

4. Sij'ieten plegen bomaanslagen in Istanboel en Ankara d.d. 21-12-1983. Claim: Al DAWA

In de nacht van 21-12-1983 werden door veiligheidsbeambten van het Iraakse consulaat te Istanboel twee mannen opgemerkt die op opvallende wijze een tas bij zich droegen. Toen de mannen bemerkten dat de aandacht op hen was gevestigd, maakten zij zich terstond uit de voeten. Tijdens hun vlucht gooiden zij de tas in een waterput. Kort hierop volgde er een hevige explosie.

In dezelfde nacht explodeerde in een woonwijk van Ankara een in een geparkeerde auto geplaatste bom. Deskundigen gaan er van uit dat de bom voortijdig tot explosie is gekomen, aangezien in de directe omgeving geen duidelijk doelwit te bekennen is. Beide aanslagen werden bij een persagentschap in Ankara geclaimd door de extremistische groepering 'AL DAWA'. AL DAWA is een radicale religieuze groepering van Sji'itische Irakezen en Libanezen onder leiding van de die zich als opposant van de Irakse regering heeft doen kennen. Het doel van de groepering is het vestigen van een regering in ballingschap in Baalbek/Libanon. (Dossier 27.0/104)

B. Iers terrorisme

1. Bomaanslag gericht tegen een Polytechnische school (Universiteit) in Belfast d.d. 4-11-1983.

Op vrijdag 4-11-1983, ontplofte een bom in een collegezaal van de universiteit te Jordanstown (Belfast). De bom explodeerde op het moment toen politiemannen in het gebouw een cursus over criminaliteit bijwoonden. Tengevolge van de bomexplosie werden twee politiemannen gedood en 33 anderen gewond, van wie verscheidene zeer ernstig. Omtrent de samenstelling van de bom is niets bekendgemaakt. Tot op heden heeft niemand zich verantwoordelijk gesteld voor de aanslag. De Britse politie neemt aan dat de aanslag het werk was van het PIRA (Dossier 22.1/24.8)

2. Ontvoering van Vice-President Supermarkt-keten, te Rathfarnham (Dublin) d.d. 24-11-1983. Claim: PIRA.

Op donderdag 24-11-1983, in de ochtend, werd de vice-president van het Canadese supermarkt-keten 'Galen Weston' in Ierland, in Rathfarnham (een voorstad van Dublin) ontvoerd door vijf gewapende mannen, die zich verkleed hadden als politieagenten.

Modus Operandi:

naderde in zijn auto een in scène gezette politiecontrolepost, bemand door een pseudo-agent die bij een auto met een op het dak aangebracht zwaailicht stond. Toen stopte, kwamen vier in politieuniformen gestoken en met pistoolmitrailleurs gewapende mannen, die zich ter plekke verdupt hadden opgesteld, naar voren en dwongen Y plaats te nemen in de 'politie-auto', waarna zij met hoge snelheid wegreden. De vijfde ontvoerder bracht 's auto, waarin zijn 13-jarig dochtertje, naar een wat verder gelegen plek en nam vervolgens de vlucht.

Eerdere poging:

In augustus 1983 had de Ierse Politie een eerdere poging tot ontvoering van weten te voorkomen. Afgaand op een ontvangen anonieme tip, trof de politie toen in de villa van een aantal gewapende overvallers aan, die er na een kort vuurgevecht vandoor gingen. Vijf van hen konden later worden aangehouden.

Claim en eis losgeld:

De verboden 'Provisional Irish Republican Army' (PIRA), die de verantwoordelijkheid voor de ontvoering opeiste, vroeg een losgeld van £ 5.000.000 voor de vrijlating van Het bedrijf 'Galen Weston' liet weten geen losgeld te zullen betalen, terwijl de Ierse politie te kennen gaf alles in het werk te zullen stellen om te voorkomen dat het losgeld zou worden betaald.

Bevrijding van :

Op vrijdag 16-12-1983, werd op een landweg bij het Ierse plaatsje Ballinamore, plm. 160 km ten westen van Dublin, bij een inderhaast opgebouwde wegwsperring, een auto tot

stoppen gedwongen waarin zich en zijn ontvoerders bevonden. Er ontstond een kort vuurgevecht tussen de gecombineerde patrouille van politie en veiligheidsstroepen en de ontvoerders, waarbij ongedeed kon worden bevrijd en twee van de ontvoerders konden worden aangehouden. De overige ontvoerders wisten in hun auto weg te komen, waarna een achtervolging werd ingezet. In Ballinamore werd de auto klemgeraden, waarna een tweede schietpartij volgde. De ontvoerders wisten te voet via de zich aldaar bevindende bossen te ontkomen. Bij de vuurgevechten verloren een politieambtenaar en een militair het leven. (Dossier 22.1/24.9)

3. Moord op Noordierse protestante politicus te Belfast d.d. 7-12-1983. Claim: PIRA.

Op woensdag 7-12-1983, in de ochtend, werd de Noordierse protestante politicus toen hij bij de Queen's University te Belfast arriveerde, doodgeschoten door twee mannen die gekleed waren in joggingpakken.

Modus Operandi:

wandelde naar de Queen's University, toen plotselin, twee met vuistvuurwapens gewapende mannen van achter een geparkeerde auto te voorschijn kwamen en hem onder vuur namen.

werd ondermeer in het hoofd getroffen en overleed ter plaatse.

Na de aanslag verlieten de daders de plaats van het misdrijf te voet en wisten in het drukke voetgangersverkeer te ontkomen.

Claim:

Later op de dag eiste de Provisional Irish Republican Army (PIRA) de verantwoordelijkheid op voor de moord, die door hen een 'executie' werd genoemd.

Achtergrond:

een jurist, doceerde Europees Gemeenschapsrecht aan de Queen's University te Belfast, hij was voorzitter van de 'Assemblee's Finance Committee', vooraanstaand lid van de 'Official Unionist Party', afgevaardigde voor Zuid-Belfast in de Noordierse Assemblee en gold als een van de meestbelovende jonge protestante politici.

Hij was een fervent tegenstander, in woord en geschrift, van de Noordierse separatistische beweging. Enkele weken voor de moord had gezegd dat hij op de 'zwarte lijst' van de PIRA stond.

Uit protest tegen de op 20-11-1983 te Dorkley gepleegde moord op kerkgangers (zie dit JBT B4 sub e) had de partij van zich uit de Assemblee teruggetrokken.

Politieke commentaren:

Noordierse protestante politici reageerden woedend op de moord en beschuldigden de regering in Londen dat zij te weinig doet om het terrorisme te stoppen.

De Prime Minister van de Ierse Republiek verklaarde dat degenen die verantwoordelijk zijn voor deze moord vijanden zijn van de democratie en van het volk van het gehele eiland (doss. 22.1/24.10.)

4. Terroristische aanslagen in Groot-Brittannië en Ierse Republiek over de periode 5-11-1983 t.m. 13-12-1983.

a. Op 5-11-1983 werden in de Ierse republiek na een bankoverval twee mannen door vermoedelijk PIRA-terroristen doodgeschoten.

b. Op 5-11-1983 werden in totaal 16 personen gewond, van wie enkele ernstig, toen voor een bar een in een auto verborgen bom explodeerde.

c. De PIRA heeft zich verantwoordelijk gesteld voor de aanslag. Op 5-11-1983, in de ochtend, werd voor een woning in het Noordierse graafschap Antrim, een politiemans doodgeschoten door twee terroristen. Ook voor deze moord heeft het PIRA zich verantwoordelijk gesteld.

d. Op 12-11-1983 werd een bomaanslag gepleegd op een politiepost in Carrickmore bij Omagh. Bij deze aanslag kwam

een politiemans om het leven, terwijl een onbekend aantal personen gewond raakte.

Niemand heeft zich verantwoordelijk gesteld voor de aanslag. e. Op 20-11-1983 drongen enkele gewapende mannen een kerkje van de protestante Pinkstergemeente in het dorp Dorkley, gelegen op 8 km van de Ierse grens, binnen, terwijl de kerkdienst aan de gang was en schoten met automatische wapens op de aanwezige kerkgangers. Bij de aanslag werden drie personen gedood en zeven gewond.

De daders slaagden erin met een auto te vluchten. De aanslag werd opgeëist door een onbekende groep die zich de 'Katholieke Reactiegroep' noemt. Eerder deze maand, te weten op 8-11-1983, vermoordde de 'Protestantse Actiegroep' de rooms-katholieke

f. Op 23-11-1983 deed zich buiten Londonderry een bomontploffing voor in een auto, toen een ex-politiereservist van de 'Royal Ulster Constabulary', die vergezeld was van zijn broer, daarmede zijn woning wilde verlaten. Ten gevolge van de bomexplosie werd de ex-politieman aan beide benen gewond, terwijl zijn broer gelaatsverwondingen opliep.

Volgens de politie was de bom onder de auto aangebracht. Tot op heden heeft geen enkele groep zich verantwoordelijk gesteld voor de aanslag.

g. Op 1-12-1983 werd een politiemans, toen hij zich op weg begaf naar zijn werk in Londonderry, beschoten door twee jongemannen gekleed in school-uniformen. Niemand heeft zich verantwoordelijk gesteld voor de aanslag. De politiemans werd bij de aanslag ernstig gewond.

h. Op 10-12-1983 ontplofte een bom, samengesteld uit 10 kilo dynamiet bij barakken van een artillerie-onderdeel van het Britse leger in Woolwich bij Londen. Ten gevolge van de bomexplosie raakten vijf voorbijgangers, t.w. vier soldaten en een vrouw, gewond en moesten naar een ziekenhuis worden getransporteerd.

In een telefoongesprek met een Brits persbureau verklaarde een man met een Schots accent, dat 'Schotse extremisten' verantwoordelijk zijn voor de explosie. De politie is ervan overtuigd dat de aanslag het werk is van Ierse terroristen.

i. Op 12-12-1983 werd de 18-jarige katholieke toen hij op de hoek van een straat in Belfast een praatje met een vriend maakte, vanuit een voorbijrijdende auto doodgeschoten. Op dezelfde dag werd in een flat in de protestante wijk van Belfast de 21-jarige protestant middels pistoolschoten doodgeschoten. Tot nu toe heeft geen enkele groep zich verantwoordelijk gesteld voor beide moorden.

j. Op 13-12-1983 werd voor een restaurant in een drukke winkelstraat in Londen, een rugzak aangetroffen waarin zich een bom bevond.

Politiedeskundigen stelden al snel vast dat het te riskant was de bom te demonteren. Nadat de politie de omgeving had ontruimd, werd de bom door de Britse EOD op afstand tot ontploffing gebracht. Ten gevolge van de ontstane explosie sneuvelden vele winkelruiten in de Kensington High Street. Vermoed wordt dat de bom de eerste was van de al verwachte 'kerst-terreur-actie' van het PIRA.

(Dossier 22.1/24.11)

C. Bomaanslag Amerikaanse Parlement d.d. 7-11-1983. Claim: ARU

Op 7-11-1983 omstreeks 22.55 uur (lokale tijd) pleegden onbekenden een bomaanslag in het Capitool te Washington. De hoofdingang van de Senaatskamer werd door de krachtige explosie vrijwel geheel verwoest.

Ook de aangrenzende republikeinse toiletruimte, een ontvangstkamer en het kantoor van de senaatsvoorzitter liepen schade op. Er werd niemand gewond. Het schadebedrag wordt geraamd op ongeveer 3 miljoen gulden. Enkele minuten voor de ontploffing kreeg de Washington Post een telefoontje van een man die zei te spreken namens de 'Armed Resistance Unit' (ARU).

De anonymous deelde mee dat de bomaanslag was gepleegd als reactie op de Amerikaanse bemoeienissen in Grenada, Nicaragua en Libanon en als steun aan alle volkeren die strijden tegen de Amerikaanse agressie.

ARU De ARU heeft reeds eerder van zich doen spreken. Op 26-4-1983 eiste de groepering de verantwoordelijkheid op voor de aanslag op Fort Mc Nair in Washington en op 18-8-1983 claimde zij de aanslag op een eveneens in Washington gelegen computercentrum van de marine.

De ARU heeft zich ook bij deze gelegenheden uitgesproken tegen de Amerikaanse militaire acties in Centraal- en Zuid-Amerika en het z.g. 'Yankee imperialisme'. Zij claimt solidair te zijn met de volkeren van El Salvador, Guatemala en Nicaragua en verleent ondersteuning aan de 'Frente Farabundo Martipara la Liberacion Nacional' (FMLN) en de 'Frente Democratico Revolucionario' (FDR).

De FMLN is de paraplui-organisatie van 5 gewapende guerilla-frakties in El Salvador. De FDR is de politieke arm van de Salvadoraanse oppositie.

Onderzoek Het onderzoek heeft uitgewezen dat de bom was samengesteld uit een hoogwaardig explosief materiaal aan een tijdmechanisme bestaande uit twee zakhorloges gevoerd door een negen-volts batterij.

De aanslag op het Capitool vertoont op de volgende punten overeenkomsten met de aanslagen op Fort Mc Nair en het Marine computercentrum:

- Zeer kort voor de explosies werden de aanslagen telefonisch aangekondigd.
- De bommen werden in voor publiek toegankelijke ruimten geplaatst.
- De aanslagen vonden plaats gedurende de nachtelijke uren of in de vroege ochtenduren.
- Bij de aanslagen werd van een identiek tijdmechanisme gebruik gemaakt.

Eerder incident De bomaanslag in het Capitool was de eerste in meer dan twaalf jaar. Op 1-3-1971 ontplofte er een bom in een van de toiletvertrekken van de Senaat.

De verantwoordelijkheid voor die aanslag werd opgeëist door de radicale 'Weather Underground'. Doss. 18.0/23.6